

Ορθόδοξοι πιστοί στην Κίνα διψούν για πνευματική ζωή αλλά στερούνται του εκκλησιαστικού βίου. Τα στοιχεία συγκλονίζουν

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο Χριστιανισμός έχει ιστορική παρουσία αιώνων στην Κίνα, από την εισαγωγή του κατά την μεσαιωνική περίοδο και την αναβίωσή του κατά τον 19ο αιώνα από Προτεστάντες ιεραποστόλους έως την σημερινή νέα άνθησή του.

Συγγραφή: Orthodoxia news agency

Μετά την επικράτηση του επισήμως άθεου κομμουνιστικού καθεστώτος το 1949, ο Χριστιανισμός υπέστη επιθέσεις, όπως είχε συμβεί στο παρελθόν και στην κομμουνιστική Ρωσία. Μετά, όμως, την στροφή της Κίνας προς την ελεύθερη οικονομία και τον καπιταλισμό και την χαλάρωση του κοινωνικού ελέγχου, οι διώξεις κατά των Χριστιανών μειώθηκαν και έκτοτε η διάδοση του Χριστιανισμού στην Κίνα υπήρξε εντυπωσιακή. Ένα μεγάλο ποσοστό Κινέζων τις τελευταίες δεκαετίες έχει στραφεί στον Χριστιανισμό ανοίγοντας νέες εκκλησίες και ταυτίζοντας τη νέα θρησκεία με την οικονομία της αγοράς και τη νέα δυναμική

Κίνα τού 21ου αιώνα. Υπάρχουν περισσότεροι ενεργοί Χριστιανοί στην Κίνα παρά στην Ευρώπη, ενώ οι περισσότερες Βίβλοι παγκοσμίως τυπώνονται και κυκλοφορούν πλέον στην Κίνα. Πόσο πιθανό είναι η Κίνα να γίνει μια χριστιανική χώρα κατά τον ίδιο περίπου τρόπο που μια άλλη αυτοκρατορία του παρελθόντος, η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, έγινε χριστιανική;

Το 2019 συμπληρώθηκαν 334 χρόνια της Ορθόδοξης παρουσίας στην Κίνα. Η πρώτη εμφάνιση της Ορθοδοξίας στο Πεκίνο οφείλεται στους αιχμάλωτους Ρώσους Κοζάκους του φρουρίου Αλμπαζίν.

Από την αρχή του 18 αιώνα η δράση αυτών ορθόδοξων αποστολών στην Κίνα περιελάμβανε την εκμάθηση της γλώσσας, τη μετάφραση των λειτουργικών κειμένων, τη μελέτη του πολιτισμού, της ιστορίας και του σύγχρονου βίου του Κινεζικού λαού.

Στην αρχή του 20 αιώνα η Ορθόδοξη Εκκλησία της Κίνας δεν είχε μόνο ένα πολυάριθμο κινεζικό ποίμνιο, αλλά και Κινέζους κληρικούς και ακόμα Επισκόπους. Σήμερα στο έδαφος της ΛΔΚ υπάρχουν Ορθόδοξες κοινότητες στο βορειοανατολικό μέρος της Κίνας, στην Αυτόνομη Περιφέρεια Σιντζιάν-Ουίγκουρ, το Πεκίνο, τη Σαγκάη και τις άλλες πόλεις. Πολλές κοινότητες δεν έχουν ούτε ιερείς, αλλά ούτε και Ναούς. Οι Ναοί υπάρχουν μόνο στο Χαρμπίν, το Λαμπνταρίν, το Ουρούμτσι, το Κούλντζε και το Τσουγκουτσάκ.

Σήμερα οι Ορθόδοξοι πιστοί της Κίνας υποφέρουν λόγω ελλείψεως ιερέων και τακτικών ακολουθιών.

Με υπόβαθρο την αύξηση του αριθμού των Ρωμαιοκαθολικών και Διαμαρτυρομένων οι Ορθόδοξοι πιστοί με παράδοση πάνω από 300 χρόνια, δυστυχώς στερούνται προς το παρόν του ομαλού εκκλησιαστικού βίου. Και αυτό δε συμβάλλει καθόλου στην αριθμητική τους αύξηση.

Κατά το παρόν στην Κίνα υπάρχουν περίπου 30000 Ορθόδοξοι πιστοί. Οι περισσότεροι από αυτούς μένουν στο Πεκίνο, στη Σαγκάη, στην επαρχία Χαϊλουντζιάν, τις αυτόνομες περιοχές Σιντζιάν και Εσωτερικής Μογγολίας. Η Αυτόνομη Ορθόδοξη Εκκλησία της Κίνας έχει μόνο δυο ιερείς, οι οποίοι είναι 87χρονος ιερέας Μιχαήλ Βαν Τσουανσέν και 83χρονος πρωτοδιάκονος Ευάγγελος Λου Γιαγφού. Σπάνια εξαιτίας της σεβασμίας ηλικίας τους μπορούν να τελούν ακολουθίες ακόμα και στα Κινέζικα, ενώ η ανάγκη αυτών των ακολουθιών είναι ολοφάνερη. Υπάρχει μεγάλη προσέλευση των Κινέζων πιστών σε αυτές τις σπάνιες ακολουθίες.

Τα τελευταία χρόνια με τις προσπάθειες της αδελφότητας των Αγίων Αποστόλων

Πέτρου και Παύλου στο Χονγκ Κονγκ πραγματοποιούνται μεταφράσεις στα Κινέζικα των ορθοδόξων προσευχηταρίων, της πατερικής καθώς και της θεολογικής, της ασκητικής και της ηθικής γραμματείας. Ανάμεσα σε αυτά είναι «Ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας» του Αγίου Νικολάου του Καβάσιλα, «Εμπειρία οικοδόμησης της εξομολόγησης» του Αρχιμανδρίτη Ιωάννη Κρεστιάνκιν, «Σιλουανός ο Αθωνίτης» του Αρχιμαδρίτη Σωφρονίου Σάχαρωφ, το μνημειώδες έργο «Η πορεία της ρωσικής θεολογίας» του πατρός Γεωργίου Φλοροφσκυ, το έργο «Η χριστιανική παράδοση» του γνωστού θεολόγου Γιαροσλάβ Πελικάν, το δοκίμιο «Αλήθεια και Κοινωνία» του Μητροπολίτη Περγάμου Ιωάννη, δυο συλλογές διαλέξεων του καθηγητή Σεργίου Χορούζι σχετικά με την ορθόδοξη παράδοση και άλλα. Το Ταϊβανέζικο Πανεπιστήμιο Φουετζίν κυκλοφόρησε στα Κινέζικα το βιβλίο μου «Περί προσευχής». Επίσης μεταφράσθηκαν προσευχές και εκκλησιαστικές ακολουθίες (μέρος του ημερήσιου λειτουργικού κύκλου, ακολουθίες της Αναστάσεως και των Χριστουγέννων

Το 2008 με την απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως η Κίνα υπάχθηκε στη δικαιοδοσία της Μητροπόλεως Χονγκ Κόνγκ, η οποία επίσης συμπεριέλαβε και μερικές χώρες της Νότιας Ανατολικής Ασίας..

Ο προσδιορισμός του αριθμού των Ιερών Ναών στην Κίνα αποτελεί εσωτερική υπόθεση της Αυτόνομη Ορθόδοξης Εκκλησίας της Κίνας. Αυτός πρέπει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ποιμνίου, το οποίο σήμερα απαρτίζεται όχι μόνο από τους πολίτες της ΛΔΚ, αλλά και τους ξένους που ανήκουν στο Ορθόδοξο δόγμα και προέρχονται από τη Ρωσία, την Ουκρανία, τη Λευκορωσία και άλλες χώρες. Όμως είναι γνωστό ότι το 1956 στην Κίνα υπήρχαν περίπου εκατό Ιεροί Ναοί, ευκτήριοι οίκοι και ιεραποστολικοί σταθμοί.

Στο ιεραποστολικό βιβλίο τού Μακ. Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας Αναστασίου: “Έως εσχάτου τής γης” στη σελ. 207-210, ο Μακαριώτατος αναφέρει ότι μετά τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο η Ορθόδοξη Κινεζική Εκκλησία γίνεται αυτόνομη και εξιστορεί τα βήματα τα οποία έπαιξαν ρόλο στην ιστορία της κατά το παρελθόν.

Τον Δεκέμβριο του 1945 ο Αρχιεπίσκοπος Πεκίνου αναγνώρισε τον Πατριάρχη Μόσχας. Ο βοηθός Επίσκοπος όμως Ιωάννης Μαξίμοβιτς, αντέδρασε στην πράξη αυτή του προϊσταμένου του και παρέμεινε υπό τη δυτική εξουσία, έδωσε δε εντολή να συλλάβουν τον Βίκτωρα όταν αυτός επισκέφθηκε την περιοχή της Σαγκάης

Το 1946 η Ορθόδοξη Εκκλησία της Κίνας περιήλθε στη δικαιοδοσία του Αρχιεπισκόπου Καμτσάτκας.

Μετά την επικράτηση του Μάο -Τσε-Τουνγκ στην Κίνα το 1949, οι Ρώσοι Ορθόδοξοι

αναγκάσθηκαν να απομακρυνθούν από το κινεζικό έδαφος. Κατόπιν τούτου, η Αρχιεπισκοπή του Χαρμπίν από 70 ενορίες, 200 Ιερείς και 100.000 πιστούς, τους όποιους είχε πριν από την εγκατάσταση του νέου καθεστώτος, απέμεινε το 1955 με 30 Ιερείς και άγνωστο αριθμό πιστών. Πολλοί κληρικοί που δεν επιθυμούσαν να επιστρέψουν στη Σοβιετική Ένωση πήγαν στην Ιαπωνία.

Στο κινεζικό Τουρκεστάν υπολογίζεται (1960) ότι υπήρχαν 80.000 Ορθόδοξοι, ενώ η Επισκοπή της Σαγκάης πριν από το 1949 είχε 70.000. Ο Επίσκοπος Ιωάννης Μαξίμοβιτς κατέφυγε στις Φιλιππίνες και ο Αρχιεπίσκοπος Βίκτωρ, αφού εγκατέλειψε το Πεκίνο, κατευθύνθηκε με όλο τον ρωσικό κλήρο στην Αυστραλία.

Για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση που δημιουργήθηκε, στις 30 Ιουλίου 1950 χειροτονήθηκε από τον Πατριάρχη Μόσχας ο πρώτος Κινέζος Ορθόδοξος Επίσκοπος Συμεών Ντου. Αρχικά προοριζόταν για το Τιέν-Τσιν, τελικά όμως ανέλαβε την επισκοπή της Σαγκάης.

Μετά από μια επταετία έγινε το αποφασιστικό βήμα για την αυτονομία της Ορθόδοξης Κινεζικής Εκκλησίας. Όταν τον Μάιο του 1957 επισκέφθηκε τη Μόσχα, επικεφαλής επιτροπής της Εκκλησίας της Κίνας, ο Κινέζος αρχιμανδρίτης και διευθυντής της Κατηχητικής Σχολής Πεκίνου Βασίλειος Γιό-Φου-Αν, η Ι. Σύνοδος της Ρωσικής Εκκλησίας ανακήρυξε αυτόνομη την Ορθόδοξη Κινεζική Εκκλησία και προήγαγε τον Βασίλειο σε αρχιεπίσκοπο Πεκίνου. Ο Κινέζος αρχιμανδρίτης, ο οποίος παλαιότερα, το 1951, είχε αποποιηθεί λόγω ταπεινοφροσύνης την επισκοπική έδρα του Τιέν-Τσιν, δέχθηκε και χειροτονήθηκε στον ναό της Μεταμορφώσεως της Μόσχας στις 30 Μαΐου 1957, εορτή της αναλήψεως. Μετά πενταετή όμως αρχιερατική δράση απεβίωσε στις 3 Ιανουαρίου 1962 σε ηλικία 74 ετών.

Το 1960 η Ορθόδοξη Κινεζική Εκκλησία αποτελείτο από 20.000 πιστούς. Στο Πεκίνο υπάρχουν δύο Ορθόδοξα μοναστήρια και μία Κατηχητική Σχολή. Με την αυτονομία που απέκτησε, μετά από τόσες περιπέτειες τριών αιώνων, δεν εξαρτάται πλέον από τις πολιτικές σχέσεις Ρωσίας και Κίνας, μολονότι βρίσκεται υπό την πνευματική κηδεμονία του Πατριαρχείου Μόσχας. Θα μπορούσε δε να παίξει σημαντικό ίσως ρόλο στην ιστορία του σύγχρονου Χριστιανισμού στην Κίνα, εάν αξιοποιήσει κατάλληλα την οριακή θέση που κατέχει μεταξύ των ρωμαιοκαθολικών και των προτεσταντών, τη σοφή φιλολογική εργασία που έχουν πραγματοποιήσει τόσο προηγθέντες Ιεραπόστολοι και ακόμη τη δημοκρατική σύστασή της, η οποία τόσο εύκολα προσαρμόζεται στις πνευματικές συνθήκες της σύγχρονης κινεζικής κοινωνίας.

Είναι γνωστό ότι ένα από τα σοβαρότερα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι ρωμαιοκαθολικοί της Κίνας, είναι η άμεση εξάρτησή τους από τη Ρώμη, πράγμα που διευκολύνει την κομμουνιστική προπαγάνδα να παρουσιάζει τον Χριστιανισμό ως όργανο πνευματικής επιρροής των Δυτικών. Βέβαια οι συνθήκες είναι πολύ

ομιχλώδεις για να κάνει κανείς οποιαδήποτε πρόβλεψη για το μέλλον. Ελπίζουμε όμως ότι οι Ορθόδοξοι της Κίνας, με την κατάλληλη βοήθεια από τον υπόλοιπο Ορθόδοξο κόσμο, θα μπορούσαν, παρά τον μικρό αριθμό τους, να αποτελέσουν σημαντικούς δείκτες πορείας για τον κινεζικό λαό, ο οποίος βρίσκεται σήμερα σε τόσο αποφασιστική καμπή της Ιστορίας του.

Πηγές:

Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας Αναστασίου: “Έως εσχάτου τής γης”

Ιωάννης Κοτούλας ιστορικός, συγγραφέας του βιβλίου Μετανάστευση και Κυρίαρχη Κουλτούρα

Βιβλίο «Η Ορθοδοξία στην Κίνα» του Μητροπολίτη Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνα.

Βιβλίο “Έως εσχάτου τής γης” Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας Αναστασίου